

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione, o które podwyższa się podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym jednostek gospodarczych określonych w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318).

§ 2. Za koszty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) 50% kosztów poniesionych w związku z usunięciem ujawnionych przez odbiorców wad wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, w tym także kosztów poniesionych w ramach udzielonych gwarancji,
- 2) wydatki reprezentacyjne w wysokości wyższej niż 110% tych wydatków poniesionych w roku poprzednim,
- 3) kwotę rocznego narzutu obciążającego koszty działalności na utrzymanie zrzeczeń przedsiębiorstw i związków spółdzielczych nie będących centralnymi związkami w wysokości wyższej niż 110% kosztów narzutu poniesionych w roku poprzednim; nie dotyczy to narzutu z tytułu przystąpienia w danym roku do kolejnego zrzeczenia.

§ 3. Za straty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) straty związane z likwidacją szkód pożarowych spowodowanych pożarami powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej, stwierdzonego przez właściwe organy,
- 2) kary umowne oraz inne kary i odszkodowania z tytułu:
 - a) obniżonej jakości dostaw, robót i usług,

- b) przetrzymania i zniszczenia obcego taboru oraz urządzeń ładunkowych,
 - c) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - d) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) przedawnione wierzytelności pieniężne jednostek gospodarki społecznej z tytułu należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
 - 4) równowartość nieodpłatnie przekazanych środków obrotowych, z wyjątkiem środków przekazanych na rzecz stowarzyszeń wyższej użyteczności, szkół, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz na rzecz ofiar klęsk żywiołowych,
 - 5) straty na sprzedaży wyrobów i robót budowlano-montazowych dokonywanej po cenach umownych i regulowanych na rzecz własnych inwestycji, działalności socjalnej lub działalności finansowanej z innych funduszy specjalnych,
 - 6) odsetki od kredytów przeterminowanych.

§ 4. Minister Finansów określa zasady klasyfikacji i ewidencji księgowej kosztów i strat, o których mowa w § 2 i 3.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 38, poz. 253).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner